

ADÓSÁG, BŰN MIATT!

Pecznyík Pál

Urunk Te jól tudod, ki alkottál minket,
súlyos bűn-adóság, terheli lelkünket.

Tudod: életünknel, nekünk nincsen másunk
ezért, elengedted, minden tartozásunk!

Tízezer talantum súlya nyomta, válunk,
megfizethetetlen volt, a tartozásunk.

Urunk adós néked férfi is, meg nő is,
szégyenkezve mondom: még a csecsemő is!

Fizetésektelen koldusaid vagyunk,
még életünkhöz is, mindent Tőled kapunk.

Bizony okkal várod, szívünk hódolását,
mivel elengedted, minden tartozását!

Azért gyakorolsz Te, kegyelmet felettünk,
mert drága Szent Fiad, fizetett helyettünk!

Adóságunk terhét, vállunkról levette,
s nem az adós szolgát, szegezték keresztre!

Urunk elengedted, a számtalan vétket,
könnyek közt köszönjük, e csodás jótétet.

Adós szolgák voltunk, gyermekeid lettünk,
hisz Fiadban: magad, szenvedtél helyettünk!

Áldózó szerelmed, érthetetlen nekünk,
méltatlanok vagyunk, mégis törödsz velünk.

Így teljesül végül, velünk csodás terved,
bűnünktől megváltva, látjuk meg a mennyed!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. I. 5.